

EERST

ONZE

MENSEN

ProgrammaCongres
TOESPRAKEN

ADELINE BLANCQUAERT

Lieve vrienden,
Beste Vlaams Belangers,

Ik heb de eer en het genoegen u hier vandaag te mogen verwelkomen in onze mooie Arteveldestad.

Nu zou ik u vandaag een verhaal kunnen brengen over het blauw-groene bestuur hier in Gent.

Een verhaal over jeugthuizen die hier ontstaan waar meisjes aparte ruimtes en openingsuren hebben.

Een verhaal over de groeiende onveiligheid op straat voor onze vrouwen in de allochtone wijken.

Een verhaal over de schrijnende toestand van onze mensen die hun sociale woning moeten verlaten opdat vluchtelingen er hun intrek zouden kunnen nemen.

Een verhaal waar automobilisten worden weggepest door de groene hypocrisie en waar onze middenstand de dupe van is.

Echter wil ik u vandaag een verhaal van hoop brengen. Een verhaal waar u, hardwerkende Vlaming, de hoofdrol in speelt.

Waar de andere partijen de automobilisten extra willen laten betalen bovenop de torenhoge brandstofprijzen en accijnzen via kilometerheffing, daar staat het Vlaams Belang als enige lijnrecht tegenover deze verdoken pestbelasting.

Waar de andere partijen onze ouderen alleen in de kou laten staan, daar pleit het Vlaams Belang voor een minimumpensioen van 1500 euro en een maximumfactuur voor de rusthuizen.

Waar de andere partijen plat op de buik gaan voor wintermarkten, eier-raap-feesten en pannenkoekendag, daar kiezen wij als Vlaams Belang als enige voor Kerstmis, Pasen en Maria-Lichtmis.

Waar de andere partijen onze cultuur aan de kant schuiven onder het mom van gefaalde multiculturaliteit en diversiteit, daar kiest het Vlaams Belang trots voor onze eigen Vlaamse tradities, normen en waarden.

Waar andere partijen zich enkel bezighouden met de eigen postjes op allerhande niveaus, daar wil het Vlaams Belang gaan voor een vereenvoudiging en zelfs afschaffing van allerhande geldopslopende instanties.

Waar andere partijen zich onderwerpen aan de islamisering door het onverdoofd slachten toe te juichen, daar gaat Vlaams Belang rechtuit voor de slogan: "met de dieren tégen de beesten!"

Waar de andere partijen geen graten zien in de toenemende stroom van allochtone jongeren in ons onderwijs waarvan het merendeel thuis geen Nederlands spreekt – dan denk ik aan voorbeelden als Antwerpen, Gent en Denderleeuw - daar kiest het Vlaams Belang resoluut voor Nederlands in de klas én op de speelplaats.

Waar de andere partijen de toekomst van onze jeugd op het spel zetten met hun opengrenzenbeleid, daar staat het Vlaams Belang garant om diezelfde grenzen te sluiten. Zoals Voorzitter van Grieken reeds zei: 'niet uit haat voor de vreemdeling, maar uit pure liefde voor onze eigen mensen'.

Kortom, Waar ieder andere partij onze mensen de rug toe keert, daar staan wij paraat om het voor hen op te nemen.

Beste Vrienden,

Ze hebben ons proberen kleineren, ons met de grond gelijk te maken en voor te stellen als een verloren stem. Maar niets is minder waar! Het Vlaams Belang is terug!

U heeft afgelopen verkiezingen bewezen dat wij Vlamingen die loze praatjes en hypocriete zakkenvullerij van de andere partijen niet langer pikken!

U heeft afgelopen verkiezingen bewezen dat wij Vlamingen klaar zijn voor een nieuwe start waarbij we onze mensen eerst plaatsen!

U heeft afgelopen verkiezingen bewezen dat het Vlaams Belang ieders stem meer dan waard is!

Laten we samen komende verkiezingen nogmaals bewijzen dat wij – zij aan zij – klaar zijn voor ons onafhankelijk Vlaanderen!

Ik dank u.

BOB DE BRABANDERE

Dames en heren,
Beste vrienden,
Beste Vlaams Belangers,

Ik sta hier vandaag voor u als trotse Vlaming. In Gent dan nog, mijn geboortestad. De stad waar ik mijn eerste lief, mijn studentenclub, mijn partij en uiteindelijk mijn vrouw leerde kennen. De stad waar ik ben opgegroeid. Maar vandaag sta ik hier niet als Gentenaar. Ik sta hier als Brusselaar.

Ja, beste vrienden, ik ben een Brusselse Vlaming. Volgens sommigen moet ik zeggen: een Vlaamse Brusselaar. Voor mij is het echter simpel: ik ben een trotse Vlaming, die in Brussel woont.

Brussel staat voor veel Vlamingen vandaag de dag synoniem voor alles wat fout loopt in dit land. Verloedering en criminaliteit. Corruptie en vriendjespolitiek. Files, taalproblemen, instortende tunnels, zinkgaten, agressieve bedelarij, radicale islam, Samusocial,... En ik kan jullie zo nog wel even bezighouden.

Maar, beste vrienden, het zal jullie nu misschien verbazen, maar ik beken: ik woon graag in Brussel. Brussel heeft immers ook veel te bieden. Iedereen kent de Brusselse Grote Markt, het mooiste plein van Vlaanderen. Maar daarnaast heeft Brussel, onze hoofdstad, nog veel meer in petto. Uit de losse pols: de door de Vlaamse gemeenschap uitgebate concertzaal Ancienne Belgique is niet alleen een van de beste concertclubs van België, maar staat in de top 3 van de wereld. Wie houdt van het surrealisme van Magritte of onze rijkelijke stripcultuur kan terecht in een van de talrijke musea. De Brusselse geuze Cantillon wordt door bierliefhebbers van over heel de wereld geprezen. Wie rondkuiert in de hoofdstad komt soms de leukste marktjes, pleintjes en straten tegen. Kortom: wie de moeite doet en door de grauweheid heen kijkt, ontdekt een stad die barst van het potentieel.

Dat potentieel, dat is de reden waarom Vlaams Belang blijft inzetten op Brussel. Een stad die door veel Vlamingen verguisd wordt, maar die we moeten blijven koesteren. Defaitisme is iets dat wij, Vlaams Belangers, niet kennen. Met defaitisme zijn de Brusselaars niet geholpen.

Vlaanderen moet durven om zich meer dan ooit te doen gelden in Brussel. Brussel ligt vandaag in Vlaanderen en zal daar na het einde van België nog steeds liggen. En laten we eerlijk zijn, beste vrienden, Brussel en de Brusselaars hebben Vlaanderen nodig.

In het huidige Belgische kader beschikt Brussel niet over de nodige fiscale en financiële slagkracht om voor zichzelf te kunnen zorgen. Als het Belgisch lichaam ziek is, begint de kanker vandaag de dag in het epicentrum van de Belgische politiek en dat is Brussel.

Ondanks extra federale dotaties, tal van subsidies en de geldstromen van Vlaanderen naar Brussel, lijkt het toch niet beter te gaan. Het is nagenoeg zeker dat Brussel nooit fiscaal en financieel zelfbedruipend kan zijn of aan haar eigen maatschappelijke behoeften zal kunnen voldoen. Daarom moeten wij Vlamingen onze verantwoordelijkheid nemen.

De Vlamingen hebben er geen belang bij dat Brussel een zwakke schakel blijft. Van de actieve Vlaamse bevolking werkt meer dan 10 procent in Brussel. Ruim 200.000 Vlamingen pendelen dagelijks naar de hoofdstad. De Brusselse verkeerssituatie is nauw verstrengeld met die van Vlaanderen. Vlaanderen kan zich gewoon geen hoofdstad meer permitteren die blijft slabakken. Vlaanderen kan zich geen Brussel permitteren waarvan het potentieel door de Franstalige politici blijvend wordt verspeeld. Mét medewerking van veel Vlaamse politici, overigens.

Brussel vormt in de ogen van de meeste mensen een ingewikkeld institutioneel kluwen. Wie kan nog volgen: het is een meervoudige hoofdstad maar ook een autonome entiteit binnen de Belgische constructie, en vormt een quasi-gewest met een eigen parlement voor gewest-materies en twee gemeenschapscommissies voor gemeenschapsmateries; met daarnaast nog eens een gemeenschappelijke gemeenschapscommissie, 19 gemeenten, zes politiezones en een vicegouverneur. Die laatste weliswaar zonder gouverneur of provincie. Wie kan het nog volgen, dames en heren?

Daarnaast bestaat er nog een wirwar aan structuren, organisaties en schimmige vzw's waar zelfverrijking vaak schering en inslag is. De schandalen rond SamuSocial en heel wat andere instellingen hebben dat pijnlijk duidelijk gemaakt. Het Vlaams Belang wil de Brusselse structuren hertekenen. Ze moeten weer ten dienste staan van de bevolking, en niet langer ten dienste staan van de zakkenvullers!

Wij willen maar één ding en dat is dat Brussel behoorlijk bestuurd wordt. Daarvoor moeten een aantal institutionele knopen worden doorgehakt:

- er moet een fusie komen van de zes politiezones, want de Brusselaars verdienen een efficiënte politiemacht;
- de 19 OCMW's moeten omgevormd worden tot 1 OCMW, want de Brusselaars verdienen een eerlijk Brussel;
- de VGC moet omgevormd worden tot een aparte raadgevende commissie in het Vlaams Parlement, want de Brusselaars verdienen een assertief Vlaanderen;

En dat is nog maar het begin. Ons uitgangspunt is duidelijk: de toekomst van Brussel is stad waar Vlamingen zich thuis voelen, en waar binnen ons einddoel, dat onafhankelijk Vlaanderen, ook plaats is voor Franstaligen.

Beste vrienden, ook in Brussel zal onze slogan, eerst onze mensen, de komende campagne luid weerklinken.

Zo ook in het Brusselse onderwijs. Investeren in onderwijs is investeren in de toekomst. Daarom vraagt het Nederlandstalige onderwijs in Brussel onze maximale aandacht. De Vlaams-Brusselse scholen kampen vandaag met een enorm capaciteitsprobleem. Het Nederlandstalig onderwijs in Brussel trekt niet enkel Vlamingen aan, maar ook heel wat kinderen van ouders die niet Nederlandstalig zijn. Dat is begrijpelijk: ook zij willen voor hun kinderen een onderwijssysteem dat het voorlopig nog beter doet dan het Franstalige. Maar: omdat de politici van de machtspartijen in de VGC er verkeerdelijk van uitgaan dat ze Brussel via het onderwijs gaan vernederlandsen, hebben ze de deuren wagenwijd open gegooid voor eenieder die er zich wou inschrijven. Hierbij werd kwaliteit ondergeschikt aan kwantiteit en was zelfs een elementaire kennis van het Nederlands niet eens meer een voorwaarde om zich te kunnen en mogen inschrijven.

Het resultaat is dat Nederlandstalige kinderen geen plaats meer vinden in onze scholen, en dat door de toevloed van Nederlandsonkundigen de kwaliteit van het onderwijs stevig naar beneden gaat. Meer zelfs: de Nederlandstalige minderheid in Brussel is vandaag verworpen tot een minderheid binnen haar eigen onderwijssysteem.

Het Vlaams Belang pleit dan ook al jaar en dag voor een absolute voorrangregel voor Nederlandstaligen in onze scholen. Het is niet meer dan logisch dat instellingen van de Vlaamse gemeenschap, gul gefinancierd met belastinggeld van de Vlaamse belastingbetaler, in de eerste plaats dienen open te staan voor Vlaamse kinderen. Overblijvende plaatsen (en die zullen er zijn) kunnen daarna dan opgevuld worden door anderstaligen – met dien verstande dat voor Nederlandsonkundige leerlingen een taalbad verplicht zou moeten zijn.

Beste vrienden, het is duidelijk dat wij onze strijdleuze ‘eerst onze mensen’ ook in Brussel in de praktijk willen brengen.

“Eerst onze mensen” is een duidelijke slogan. Het is een vanzelfsprekende slogan. Het is een slogan die in het DNA van onze partij zit. Net zoals een ouder het welzijn van zijn kind op de eerste plaats zet, dient de overheid dat te doen voor haar burgers. Voor onze mensen. Dat heeft niets te maken met egoïsme maar alles met de instandhouding van ons cultureel, maatschappij- en sociaalzekerheidsmodel.

Die sociale zekerheid is iets waar wij trots op zijn. Wij zijn trots op de solidariteit tussen eigen mensen. Wie echter wil dat ons sociaal systeem betaalbaar blijft, moet ervoor zorgen dat de import van nieuwe steuntrekkers eindelijk stopt en Vlaams geld in Vlaamse handen blijft. Onze Vlaamse werkkraft is sterk genoeg en onze Vlaamse volksaard absoluut sociaal genoeg om een sterke sociale zekerheid voor onze mensen te financieren. Maar niet om de bodemloze Waalse putten te blijven vullen! En niet om het OCMW van de halve wereld te blijven spelen!

En dat is de essentie, beste vrienden. Wij kunnen een sterke sociale zekerheid blijven financieren, maar dan moeten we wel de juiste keuzes maken. Wij kiezen niet voor het N-VA-model van Bart De Wever, die de sociale zekerheid wil afbouwen en tegelijkertijd onze grenzen open laat. Wij kiezen niet voor het onbetaalbare PS-model met een sociale zekerheid met open grenzen. Neen, beste vrienden. Dat zijn doodlopende straatjes, waar men aan het eind van de rit met zijn gezicht tegen de muur rijdt. Wij kiezen voor een derde weg. Wij kiezen voor het Vlaams Belang model. Een sterke sociale zekerheid, met gesloten grenzen. Geen solidariteit zonder een waterdicht immigratiebeleid!

Beste vrienden,

Vandaag is het 30 maart. Dag op dag is het 74 jaar geleden dat in De Nieuwe Standaard, op 30 maart 1945, de eerste aflevering van de strip Rikki en Wiske verscheen. Rikki en Wiske, zo zullen de liefhebbers van “de Negende Kunst” in de zaal wel weten, was de voorloper van Suske en Wiske. Een oer-Vlaamse stripreeks, die iedereen wel kent. En iedereen onder u weet ook dat de titels van Suske & Wiske bekend staan om het gebruik van alliteraties. Willy Vandersteen zou zijn pret niet opgekund hebben met deze regering.

- In Brussel, met zijn talrijke VZW's, de Samusocial en andere schandalen hebben we De Gulzige Graaiers;
- In Vlaanderen, met grijze boekhouder Geert Bourgeois en Ben Weyts die de gewone man en vrouw in de straat met zijn kilometerheffing met een zoveelste extra belasting

- opzadelt, moeten we het doen met De Kille Keizerkosters ;
- De Federale regering, vindt dat de immigratiepoorten nog wat wijder open mogen staan. Die noemen we De Marrakesh Malloten;
- En tenslotte de N-VA, de regeringspartij die er vandaag geen meer is maar er morgen wel weer één wil zijn: De Onverantwoordelijke Verantwoordelijken.

Ja, beste vrienden, terwijl de sossen zich, terecht, moeten verantwoorden voor beleid dat ze 10 jaar geleden hebben gevoerd, horen we constant dat De Wever niet wil worden aangesproken over beleid dat hij gisteren heeft gevoerd. N-VA wil verantwoordelijkheden voor alles en is achteraf blijkbaar voor niets meer verantwoordelijk. Dat is alles wat wij horen: het is de schuld van Brussel, het is de schuld van de EU. Het is de schuld van "de wetten", het is de schuld van de yogasnuivers. Het is blijkbaar de schuld van alles en iedereen behalve die van de machtigste politicus van het land. Intussen ontploffen in de stad geleid door diezelfde man, die met veel lawaai een "war on drugs" lanceerde, vandaag de dag met de regelmaat van de klok granaten. Die "war on drugs" lijkt dan ook uitgedraaid op een fiasco. Maar er is een "war" die Bart De Wever en zijn N-VA wel gewonnen hebben. De "War on our wallet". De oorlog tegen onze portefeuille.

De hoeraberichten van de regeringspartijen, inclusief de N-VA, staan dan ook haaks op de realiteit in steeds meer Vlaamse huiskamers. Een recordaantal mensen klopte vorig jaar aan bij de voedselbanken. Een week vakantie buitenshuis is voor 1 op 4 mensen onbetaalbaar. 1 op 5 mensen in dit land kunnen de eindjes niet meer aan elkaar knopen. 1 op 20 mensen kan het zich zelfs niet meer permitteren om twee keer per week vis, vlees of kip te eten. Dat is de realiteit waarmee de N-VA-regering ons heeft opgezadeld. We betalen in dit land Scandinavische belastingen, maar krijgen er een Zuid-Europees beleid voor terug.

Wat overblijft na vier jaar-Michel-De Wever zijn de naakte cijfers en de harde feiten.

- pensioenen die 40 procent lager liggen dan in onze buurlanden;
- een meerderheid van de mensen die aangeeft dat hun koopkracht is gedaald;
- 3 op 4 senioren die de rusthuisfactuur niet meer kan betalen;
- een werkgelegenheidsgraad bij de laagste van Europa;
- een begrotingstekort van 8 miljard;
- een staatsschuld van 400 miljard of 80.000 euro per belastingplichtige.

Beste vrienden, hoog tijd voor een partij die het belang van zijn eigen mensen voorop plaatst. Hoog tijd voor een partij die zonder schroom kiest voor zijn eigen mensen. Hoog tijd voor het Vlaams Belang!

Het Vlaams Belang wil niet besparen op de sociale zekerheid van de Vlamingen, maar wel besparen op de immigratie, Wallonië en het Belgisch politiek systeem. Wat wij willen, is niet meer dan gezond verstand. Wij willen een solidair en rechtvaardig Vlaanderen. Een solidair Vlaanderen, waar Vlamingen de ondersteuning en kansen krijgen die ze verdienen om hun leven uit te bouwen.

Een rechtvaardig Vlaanderen, waar Vlamingen de vruchten van hun arbeid kunnen plukken, waar iedereen bijdraagt en waar de koopkracht van onze mensen verzekerd wordt. Op 26 mei legt het Vlaams Belang de Vlamingen een sociaal contract voor. Men moet er ons programma vandaag maar op nalezen. Duidelijke voorstellen, die doordacht en haalbaar zijn. Voorstellen die gaan zorgen voor een verlaging van de fiscale druk op arbeid, die gas en elektriciteit weer betaalbaar maken, die Vlamingen die heel hun leven hard ge-

werkt hebben een menswaardig pensioen garanderen.

Vlaams Belang is vandaag meer dan ooit het syndicaat van de gewone Vlaming. De gewone Vlaming die hard werkt, maar daar te weinig voor terug krijgt. Dat willen wij met ons sociaal contract veranderd zien. Maar dan moeten we wel de juiste keuzes durven maken. Dan moeten we zonder blikken of blozen durven kiezen voor onze eigen mensen. En wie dat wil, kan samen met ons die keuze maken. Die moet op 26 mei kiezen voor Vlaams Belang!

Ik dank u.

Roosmarijn Beckers

Beste voorzitter, vrienden, dames en heren,

Het is 16 jaar geleden dat ik zo een groot publiek mocht toespreken.

16 jaar is letterlijk de helft van mijn leven.

In die 16 jaar is er veel veranderd in de partij. Er voltrok zich een grote verjonging. Het doet mij enorm veel plezier om te zien dat veel mensen van in 'mijn' tijd bij de Vlaams Belang Jongeren op prominente plaatsen staan en een groot aantal lijsttrekker is. Eentje ervan werd zelfs voorzitter.

Het Vlaams Belang heeft geen nood aan witte konijnen zonder inhoud. Wij hebben mensen met ideeën, met een visie op de toekomst van ons Vlaamse volk.

Hier op het podium staan voelt voor mij als thuiskomen.

Ik wil de partij dan ook oprecht bedanken voor alle kansen die ik gekregen heb en krijg.

De voorbije 10 jaar heb ik het geluk gehad om tijd te kunnen maken voor mijn gezin om voor mijn drie dochters te zorgen. Een geluk dat de meeste moeders en vaders niet gegeven is. Ik ben dan ook heel erg trots deel te mogen uitmaken van de enige partij in Vlaanderen die pleit voor een volwaardig statuut voor de ouder die besluit om thuis te blijven en voor de kinderen te zorgen. Niet omdat wij vrouwen aan de haard willen maar omdat we vrouwen én mannen de kans willen geven om een echte keuze te maken tussen ofwel buitenshuis werken en ofwel de zorg voor de kinderen.

Want kinderen opvoeden is er de laatste decennia niet eenvoudiger op geworden. Omwille van de torenhoge belastingdruk in België, de hoogste van Europa, zijn ouders verplicht met twee te werken en de zorg voor hun kinderen uit te besteden.

Alleenstaande ouders lopen meer en meer risico in armoede te belanden.

De pensioenleeftijd wordt steeds verhoogd zodat jonge ouders het moeilijker hebben beroep te doen op hun eigen ouders om zorg te dragen voor hun kleinkinderen.

In elke fase van het leven van een kind, van baby tot puber, worden ouders met problemen geconfronteerd die een gevolg zijn van slecht beleid.

Ouders moeten betaalde en dure kinderopvang inschakelen. In de grote steden zijn de wachtlijsten zo lang dat je je eigenlijk best zou inschrijven nog voor je zwanger bent.

Onthaalouders doen geweldig werk maar dat harde werk wordt allesbehalve voldoende verloond.

Vanaf 2,5 jaar mogen kinderen naar school. Ook wordt men geconfronteerd met een capaciteitsprobleem. Steeds meer en meer ouders moeten kamperen om hun kinderen in te schrijven in een school naar keuze. Wat niet gezegd mag worden is dat dit probleem zich vooral stelt rond de steden waar ten gevolge van massa-migratie het onderwijsniveau sterk gezakt is en ouders een wedren doen naar de overblijvende kwaliteitsscholen in hun omgeving.

Als ouders er dan toch uiteindelijk in slagen om hun kind in een kleuterschool in te schrijven worden ze geconfronteerd met een volgend probleem: veel zorgbehoevende kinderen en veel te grote klassen. Kleuterjuffen en meesters doen enorm hun best maar worden bedolven onder het werk. Als we echt willen dat alle kleuters naar school gaan moeten we zorgen voor kleinere kleuterklassen en meer ondersteuning voor kleuterjuffen en meesters.

Leerkrachten in het lager onderwijs worden geconfronteerd met steeds meer kinderen met een grote zorgbehoefte. In 2014 werd het M-decreet, oftewel het 'miskleun'-decreet ingevoerd met de bedoeling ons uitstekend buitengewoon onderwijs af te bouwen en zorgbehoevende kinderen in het gewoon onderwijs te integreren. Een nobel doel maar in realiteit

was het een verkapte besparing. De scholen krijgen nauwelijks extra middelen om met kinderen die extra zorg nodig hebben om te gaan. Het resultaat is nog meer werk voor leerkrachten en kinderen die niet de zorg krijgen die ze verdienen. Er kan en mag niet bespaard worden op onderwijs.

Onderwijs is onze toekomst!

U hoort het al, onderwijs ligt mij nauw aan het hart en onderwijs is ook een belangrijk verkiezingsthema.

Sinds de NV-A, na de verkiezingsoverwinning van onze partij in oktober vorig jaar, uit de federale regering stapte zetten ze alles op het Vlaamse bestuursniveau. De grote leider moet plots de Vlaamse lijst in Antwerpen aanvoeren. De grote leider wil minister-president worden en laat daarbij zijn eigen stad vallen.

Onderwijs wordt 'ontdekt'.

En zoals dat steeds gaat bij de NV-A in verkiezingstijd wordt het programma van het Vlaams Belang ook opnieuw ontdekt én gekopieerd.

Zuhal Demir pleit voor taalbadklassen. Het Vlaams Blok opperde dit idee al in de jaren 90. Theo Francken merkt op dat het niveau van het Vlaamse onderwijs daalt, terwijl zijn eigen partij de recente onderwijshervorming – die aan de basis ligt van de onderwijs crisis - heeft goedgekeurd. Ook het ballonnetje van Francken om aangepast en uitdagend toponderwijs te voorzien voor de sterkste leerlingen werd eerder door het Vlaams Belang naar voor geschoven om een antwoord te bieden op het dalend onderwijsniveau. Ook dit idee, beste mensen, u raadt het al, komt van het Vlaams Belang.

Een goed idee blijft een goed idee, van wie het ook komt. Maar de NV-A gebruikt onze ideeën enkel om stemmen te winnen. Na de verkiezingen lijden ze aan collectief geheugenverlies. Dat is de voorbije 5 jaar opnieuw pijnlijk duidelijk geworden. Onze ideeën overnemen dat kan, maar samenwerken niet. Ook de NV-A handhaaft nog steeds het ondemocratisch cordon sanitair.

Ooit behoorde ons Vlaams onderwijs tot de top van de wereld. Internationale onderzoeken tonen aan dat het onderwijsniveau jaar na jaar afneemt. De OESO organiseert 'Pisa' onderzoeken. Uit deze onderzoeken blijkt dat in 2003 nog 34% van de Vlaamse 15-jarigen Europese topprestaties behaalde voor wiskunde. In 2015 was dit nog 21%. Een ongeziene achteruitgang op amper 10 jaar tijd!

Een belangrijke oorzaak hiervan is de vervreemding. In onze grootsteden en in de rand rond Brussel loopt het aantal anderstalige leerlingen op tot 90% van de klaspopulatie. Dit is vanzelfsprekend een geweldige aanslag op ons onderwijsniveau.

Het Vlaams Belang pleit daarom voor een plafond van 25% anderstaligen in de klas.

Het Nederlands moet de enige communicatietaal zijn op school, in de klas en op de speelplaats.

Anderstalige leerlingen moeten een taaltoets afleggen. Als zij onze taal onvoldoende beheersen moeten ze een volledig taalbadjaar volgen waar enkel en alleen aandacht wordt besteed aan het leren van de Nederlandse taal. Dit zorgt dan wel voor een jaar achterstand, maar dit kan voor vele kinderen een wereld van verschil maken en de start vormen voor een geslaagde onderwijs- en beroepsloopbaan.

Pas daarna kunnen ze weer instromen in het gewone onderwijs.

Mijn grootvader, germanist en leraar, zei altijd: "elke leraar is in de eerste plaats leraar moedertaal". Alle lessen, met uitzondering van de taalvakken moeten in het Nederlands gegeven worden. We moeten onze taal koesteren en onze kinderen leren om trots te zijn op onze taal en niet mee te gaan in de verengelsing van onze samenleving.

De nieuwe hervorming van het secundair onderwijs dreigt het niveau nog meer naar beneden te halen. Wij willen gelijke kansen voor iedereen maar dit mag niet leiden tot slechtere resultaten voor iedereen. Kinderen die goed presteren moeten aangemoedigd worden en niet worden tegengehouden of afgestompt.

Het beroep van leerkracht moet geherwaardeerd worden. Leerkrachten komen er amper les te geven omdat ze verdrinken in administratieve planlast en zorg. Hierdoor is er een grote uitval bij startende leerkrachten. Binnen de 5 jaar stopt 22 % definitief met lesgeven.

De grote druk zorgt ervoor dat leerkrachten steeds vaker ziek zijn.

Het respect en ontzag voor de leraar dient hersteld te worden. Leerkrachten krijgen regelmatig te maken met verbaal, psychisch en zelfs fysiek geweld. Het geweld tegen leerkrachten moet een verzwarende omstandigheid worden zoals bv geweld tegen politieagenten. Hierdoor kunnen geweldplegers ook strenger gestraft worden.

In de nieuwe eindtermen die volgend schooljaar van kracht gaan is er veel aandacht voor 'burgerschap'. Wij vrezen dat dit er voor gaat zorgen dat scholen instellingen worden die aan politieke indoctrinatie doen en elke kritiek ten opzichte van massamigratie en multicultuur zullen verbieden.

De filmpjes die Dries Van Langenhove de voorbije maanden aan het licht bracht bewijzen dat dit vandaag trouwens al het geval is.

Jongeren moeten gevormd worden tot kritische burgers die zelf beslissen wat ze denken.

De klimaathysterie en de bijhorende marsen laten zien dat ons onderwijs leerlingen niet toelaat vrij te denken.

Kleuters en lagere schoolkinderen worden verplicht deel te nemen aan marsen waarvan ze het doel onmogelijk kunnen begrijpen.

Leerlingen die spijbelen voor het klimaat komen er zonder straf mee weg. Terwijl leerlingen die aan een protestactie tegen indoctrinatie in het onderwijs deelnemen, wél worden gestraft. Dit kan niet, onderwijs hoort neutraal te zijn.

Het is niet omdat wij kritisch staan ten opzichte van de klimaatmarsen dat wij niet geven om ons milieu

Als nationalist zijn wij zeer bekommerd om onze leefomgeving. Maar in plaats van wat holle, en vaak vulgaire, slogans in Brussel te scanderen moeten wij door ons eigen gedrag ervoor zorgen het verschil te maken.

Wat vaker te voet gaan of de fiets nemen zou het fijn stof in de steden sterk doen dalen. We merken helaas dat er onvoldoende veilige fiets en voetpaden zijn. Een Vlaams kind heeft twee maal zo veel kans om te komen op de fiets als een Nederlands kind. Hier moet de overheid zich mee bezig houden in plaats van het verbieden van plastic rietjes.

Mensen worden bang gemaakt met als enig doel ons nog zwaarder te belasten. Onze kinderen krijgen op school een schuldgevoel aangepraat terwijl fabrieken in Indië afval ge-

woon in de rivieren loodsen.

Wij worden met de vinger gewezen omwille van onze dieselwagen terwijl niemand het durft te hebben over de grootste milieuramp allertijden: de bevolkingsexplosie in Afrika.

Als oplossing voor de luchtvervuiling wordt een vliegtaks voorgesteld. Er is een oplossing die ons veel minder zal kosten en meer resultaat zal hebben: vang vluchtelingen op in hun eigen regio!

Consumeer lokaal, dat helpt niet enkel onze kleinhandel maar ook het milieu. Als trotse Haspengouwer roep ik op: eet onze appels en peren! Eigen appels en peren eerst!

Minister Crevits ziet er geen graten in dat scholen leerlingen verplicht laten deelnemen aan klimaatmarsen. In plaats van onze kinderen verplicht te laten spijbelen moeten we ze opleiden. We moeten investeren in onderzoek naar een volwaardig alternatief voor fossiele brandstof. Hierbij mag kernenergie geen taboe zijn.

We moeten inspanningen doen om de uitstoot van fijn stof te verminderen en zo onze leefomgeving te verbeteren.

Maar op het vlak van de klimaatverandering zijn onze inspanningen als klein land een druppel op een hete plaat.

Onze kracht zit in technologische innovatie. Daarom is het zo belangrijk dat we investeren in ons onderwijs en onze leerlingen aanmoedigen om op de schoolbanken te blijven zitten voor het klimaat!

Onze jongeren moeten niet spijbelen voor het klimaat maar studeren voor het klimaat!

Mensen die in armoede leven kan het niet schelen hoe hun dure elektriciteit wordt opgewekt. Zij hopen enkel dat ze op het einde van de maand de factuur te kunnen betalen. Oplossingen moeten rekening houden met de economische gevolgen.

Het milieu is belangrijk maar het doemdenken over het klimaat dient enkel om de aandacht af te leiden van de echte problemen waar de Vlamingen mee kampen:

Torenhoge belastingen, mensen die het steeds moeilijker hebben om rond te komen, onveiligheid en een massa migratie.

Het Vlaams Belang is de enige partij die concrete oplossingen biedt voor concrete problemen.

Op 26 mei maakt u het verschil! Overtuig uw vrienden, familie, burens, kennissen dat een stem op het Vlaams Belang de enige stem is die een verschil maakt!

Bedankt!

Gerolf Annemans

Dames en heren goede vrienden,

Wat een grote eer en wat een groot genoegen is het voor mij hier vandaag, als ouderdomsdeken welhaast, om dus te mogen spreken omringd en overvleugeld door allemaal jonge mensen. Niet alleen onze partijvoorzitter zelf, maar ook de nieuwe jonge generatie die hij nu de laatste tijd steeds meer ontplooit. Applaus daarvoor, Mister President: ik vind het prachtig.

Ik vind het prachtig en het reflecteert ook wat ik steeds meer ondervind langs Vlaanderens wegen. Dat het Vlaams Belang opnieuw zoals weleer de partij van de jonge mensen geworden is. Jonge mensen die terug aansluiting vinden bij de hoop die wij als partij uitstralen, niet alleen het protest tegen de gang van zaken maar ook de hoop, de hoop dat ondanks multiculturaliteit en immigratie, ondanks globalisme en politieke correctheid, ondanks linkse dominantie in de betere en weldenkende kringen, dat ondanks dat alles het tij toch nog kan gekeerd worden.

Ik vind het dus prachtig, dat een politieke partij met jonge mensen de nieuwe tijd wil aanvatten door het tij te keren. Het tij van de Westerse zelfvernietiging keren door middel van een politieke partij die de richting aangeeft waarin dat moet gebeuren. En wat is die richting? Die richting is niet wat ons doorgaans opgeplakt wordt door anderen, door politiek correcte betweters allerhande, is niet "racisme" of "bekrompenheid" of "achterlijkheid". Soms worden tot op de dag van vandaag nog gouwe ouwe evergreens uit de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw bovengehaald: wij zouden nu opnieuw "fascisten" zijn zo waar.

Nee. Stop, lieve linkse dommerikjes. De richting die wij aangeven is niks van dat alles en is in feite heel simpel te onthouden. Twee dingen: onafhankelijkheid en vrijheid.

Daar kom ik u vandaag over spreken, over onafhankelijkheid en vrijheid. Onafhankelijk en vrij hoofdzakelijk ten opzichte van ook twee dingen: ten opzichte van België en ten opzichte van de Europese Unie.

Om te beginnen: België. Zwaar geval.

U weet dat die hype in de media rond De Wever nog altijd min of meer blijft voortduren. Ge kunt zowat dagelijks vernemen wat De Wever vindt van van alles en nog wat. Het ene al wat futieler en onnozeler dan het andere. Zo hebben we ooit allemaal in die Vlaamse pers (van ons) De Wever op een plastic konijn in Bobbejaanland kunnen zien zitten. En we hebben hem ook allemaal in een Tv-show gezien, verkleed in een panda-carnavalskostuum. En we hebben ook ooit kunnen vernemen dat hij geërgerd is door "een klotsend glas water" (vraag mij niet wat hij daar in vredesnaam mee bedoelt) en geërgerd is hij ook door wat hij noemt "kussende mannen". (Vraag het mij niet, kennelijk zijn er zelfs mannen die hem willen kussen)

Hoe dan ook, u mag gerust weten dat ik afgezien van die vele futiliteiten waarin geen enkele mening voorkomt waarin ik nog zelfs maar van ver geïnteresseerd zou kunnen zijn, u

mag gerust weten dat ik het met Bart De Wever wel bewust en hartsgrondig oneens ben op een bijna oneindig aantal dingen waarin wèl een mening voorkomt die mij aangaat, en vandaag pik ik er dus uit die lange reeks verschilpunten voor u twee uit. Ten eerste, dat wil ik hier toch wel even duidelijk zeggen. Niet dat het zo belangrijk is, maar het moèt tegengesproken worden.

Ik lust in tegenstelling tot hetgeen ik in een boekje in een wachtkamer over De Wever heb mogen lezen dus wèl ossentong in Madeira-saus. Als hij niet de beschikking heeft over een kok die dat iet of wat behoorlijk kan klaarmaken, dan is dat zijn probleem maar ik haat dat gerecht dus niet. Laat dat hier duidelijk gezegd zijn, De Wever: Leve ossentong in Madeira-saus.

En een tweede punt dat hier moet gemaakt worden. Recent mocht Vlaanderen vernemen -nog steeds in de rubriek futiliteiten (pas op hij doet dat meestal vrij bewust hoor, doorgaans om de aandacht af te leiden meestal van een of ander probleemgeval voor de N-VA) maar goed recent mochten we dus vernemen op welke skipistes De Wever liefst naar beneden raast. Ik bedoel dus niet de economische cijfers van België maar dus echt skipistes... Daarover mochten wij als gewone simpele Vlamingen zelfs vernemen dat hij liefst buiten de pistes skiet. Nu hoor ik u vragen: Wat kan ons dat allemaal in godsnaam schelen, zeg.

Klopt, natuurlijk, maar toch grijp ik het punt hier even aan omdat ik het volgende wil zeggen: De Wever had beter één keer, die ene keer van zijn grote verkiezingsoverwinning in 2014, één keer in plaats van (zonder nog te spreken van Vlaamse autonomie) zijn partij in een Belgische regering te loodsen, hij had beter toen, die éne keer eens één keer buiten de politieke pistes van de Belgische machtspolitiek geskied. We zouden een pak verder gestaan hebben dan nu!

Want dåt is de schandvlek van de afgelopen jaren, vrienden, de N-VA heeft vijf jaar lang, inspanningen geleverd... voor de onafhankelijkheid... van Catalonië. Voor Catalonië alles, voor ons niet gelaten. Versta mij niet verkeerd. Maar dat wàs het punt helemaal niet. Het was helemaal iets anders. Het was voor Catalonië alles, en voor Vlaanderen niks. En dåt is de echte schande.

Dat de gedachte aan Vlaamse autonomie in een diepvries is geplaatst en dat ze ons probeerden wijs te maken dat het lijk nadien wel ontdooid zou worden, dåt is de ware schande. Maar zelfs daar vallen nu, na vijf jaar schande, opnieuw de maskers af. Want ze willen helemaal niks uit de ijskast halen.

Opnieuw komt nu helemaal op het laatst amper enkele dagen geleden op 21 maart Siegfried Bracke in de media met de melding dat hij nog altijd de bocht van Bracke trouw is, waar hij voor de verkiezingen van 2014 plots mee af kwam (en wat nadien ook werkelijkheid zou worden) namelijk dat de Vlaamse autonomie niet meer het belangrijkste was voor de N-VA maar wel de machtsdeelname, ik neem aan inclusief het binnenhalen van het Kamervoorzitterschap. Opnieuw komt die nu zeggen dat dat is omdat het sociaal-economische eerst komt en dat dus een Belgische regering vormen eerst komt, hoewel we dus hebben gezien met welke dikke buizen de sociaal-economische zogenaamde herstelregering van Charles Michel en Bart De Wever aan het eindrapport is verschenen.

Opnieuw komt nu Jan Jambon vorige week in de pers doodleuk vertellen dat hij kandidaat eerste minister van België is. Sorry, beste Jan Jambon, we hebben op vele strijdtonelen samen zij aan zij gestaan maar hoe kunt ge zo zwaar zijn afgedwaald: zelfs nog maar doen

alsof het probleem van België, alsof de fundamentele problemen van België kunnen opgelost worden met de aanduiding van de juiste eerste minister. Komaan zeg. Stop daar in vredesnaam mee. Vlaanderen is meer waard dan dit soort carrièrisme.

Hoe loodzwaar weegt op ieder van Jambons woorden de bocht van Bracke? Het is Bart Maddens die in zijn fameuze Paradox van Maddens die problematiek van de N-VA haarscherp heeft geformuleerd.

In die Belgische regering gaan, zonder de Vlaamse autonomie aan de orde te stellen, verplicht u op het einde om naar de Vlaamse kiezers te trekken met een uitleg over hoe goed ge het gedaan hebt binnen de Belgische structuren waarvan je vroeger zei dat ze onwerkbaar waren zonder Vlaamse autonomie. Zulk een regeringsdeelname is met andere woorden dodelijk voor uw geloofwaardigheid. En het is niet door op het einde rap rap (zwaaiend met het Pact van Marrakesh) uit die regering te stappen en u dan te vermommen in de pels van een oppositiepartij, dat ge kunt doen vergeten dat ge de Vlaamse zaak met uw diepvries in feite een dodelijk slag hebt toegebracht.

En dus moet Vlaanderen het over een totaal andere boeg gooien. Geen bocht van Bracke meer. Geen ministeriële ambities meer. Maar een nieuwe Vlaamse renaissance.

Het Vlaams Belang keurt hier vandaag dan ook een programma goed waarin we opnieuw de taak opnemen om de Vlaamse autonomie vooruit te gaan stuwten. Wij hebben trouwens een kwaliteitskenmerk op dat vlak en een enorme ervaring en een enorm palmares. Want zolang wij, als Vlaams Belang, sterker werden, hebben wij de Vlaamse gedachte steeds dringender en hoger op de agenda geduwd. Van in de Voerstreek in de jaren zeventig tot aan het einde van Wilfried Martens. Daarna heel de jaren negentig lang, verkiezingsoverwinning na verkiezingsoverwinning, tot aan de vijf autonomie-resoluties van het Vlaams Parlement hebben wij de druk op de ketel gehouden en verhoogd. En vanaf het begin van de een-en-twintigste eeuw, hebben we - nog onder de regering Verhofstadt - het BHV dossier mee in gang gestoken. Een daar hebben we samen met de Vlaamse beweging van verkiezingsoverwinning naar verkiezingsoverwinning de druk opgevoerd tot op een punt waar het Belgische regime geen uitweg meer zag. Bij de vorming van de federale regering werd toen het wereldrecord Duur Van Een Regeringscrisis gebroken door dit onrechtvaardige koninkrijk. De overzijde, de Franstaligen willen sinds 1993 geen verdere Vlaamse autonomie meer en dus blokkeren zij die met de middelen die het Belgische systeem hen uitvoerig ter beschikking heeft gesteld. Met grendels en alarmbellen en met een ondemocratische pariteit.

Het Vlaams Belang neemt hier vandaag in die fiere Gentse stede de taak terug op. En de geest van die heropbouw ademt uit het vers van Albrecht Rodenbach over de Gentse Klokke Roeland: O heldentolk, o reuzenvolk, o pracht en macht van vroeger dagen, en Vlaanderen zonne gaat aan 't dagen, Vlaanderen de leeuw, tril oude toren en paar uw lied met onze koren, zing ik ben Roeland, 'k kleppe brand, Luide triomf in Vlaanderland!

In die geest is het dat wij van hieruit - ik zou bijna zeggen - helemaal opnieuw beginnen. We laten het bevroren lijk van het confederalisme van Bracke en Jambon gewoon in hun rammelende diepvries steken en wij herstichten de Vlaamse strijd met de volgende woorden:

"Er komt in België, en dus in Vlaanderen, geen streng immigratiebeleid omdat een links Wallonië voorstander is van open grenzen. Er komt in België, en dus in Vlaanderen, geen structurele en duurzame sociaaleconomische hervorming op maat van Vlaanderen omdat dit

niet strookt met de Waalse belangen. Er komt in België, en dus in Vlaanderen, geen sanering van de staatsschuld en een gezond begrotingsbeleid omdat een retro-socialistisch Wallonie dat niet wil. Het mislukte experiment van 4 jaar regeringsdeelname van de N-VA in de 'Zweedse' federale coalitie, heeft dit opnieuw aangetoond.

Alleen Vlaamse staatsvorming is een realistisch alternatief voor het onwerkbaar België. Alleen die uitweg kan ervoor borg staan dat de Vlamingen als vrij volk hun plaats in Europa en in de wereld kunnen innemen en het beleid krijgen waar ze voor gekozen hebben. Daarom opteert het Vlaams Belang voor de ordelijke opdeling van België." Einde citaat. Houzeel

Goede vrienden,

U hebt het begrepen, wij zijn een Vlaams nationale partij, die zich inzet voor de groei van het bewustzijn, het zogeheten draagvlak in Vlaanderen voor onze eigen vrijheid als onafhankelijke staat. Dat gaat ons geen lauweren, laat staan de zetel van een eerste minister of van een Kamervoorzitter opleveren. Maar die droom is wel een droom waarvan de tocht erheen ons ooit onvermijdelijk aan de juiste kant van de geschiedenis gaat brengen. Onafhankelijk van België en onafhankelijk van de Europese Unie.

De Europese Unie is een serieus probleem en ons programma besteedt er veel aandacht aan. Terecht. Ik kom zelfs uit met een boek over enkele dagen waarin ik alles nog eens uitvoerig op en rijtje zet en ons alternatief schets.

De terechte en mooie gedachte die na de Tweede Wereldoorlog ontstond en die erop gericht was om de demonen van de 20ste eeuw achter ons te laten en op het Europees continent een platform van samenwerking tot stand te brengen, is gaandeweg ontvoerd en van haar oorspronkelijke inspiratie weggeleid naar de stichting van een reuze eenheidsstaat die steeds meer bevoegdheden van de onafhankelijke staten inpikt, opeist en in beslag neemt.

Zeker zolang het om zelfgewenste Europese samenwerking en zelfs integratie ging, elementaire economische samenwerking, vrijhandel en een aantal andere evidente zaken, stond Europese samenwerking synoniem voor iets dat als zeer positief werd ervaren. In België in het algemeen en in Vlaanderen in het bijzonder is tot op vandaag het debat over de Europese Unie in feite onbestaande en men voelt aan dat in Vlaanderen de EU-kritische benadering een taak is die niet is weggelegd voor iemand die in de brede omgeving van de macht nog carrièrevooruitzichten nastreeft.

EU-kritiek is iets voor rebellen.

Zeker nu steeds meer in andere landen de EU-kritiek wind onder de vleugels krijgt, zijn de voorstanders van de verder centraliserende en bevoegdheden aan de lidstaten onttrekkende Europese Unie, hun toevlucht gaan nemen tot een abstracte argumentatie. De Europese Unie wordt bij herhaling omhangen met allerlei verdiensten die ze niet (noodzakelijk) heeft. De vrede, de welvaart, de rust en de veiligheid. Het maakt het extra dapper om daar tegen in te gaan want EU-kritiek ondermijnt zogezegd de vrede, ondermijnt de welvaart van de mensen, is een gevaar voor de veiligheid. Nationalisme wordt voor het gemak als de oorzaak van alle kwaad afgeschilderd terwijl het eerder omgekeerd was. De demonen van het verleden waren niet kleine maar eerder steeds grotere (Franse en Duitse) illusies van een imperium, soms letterlijk een "keizerrijk" of een "duizendjarig rijk" over alle grenzen heen.

Ook daar in het Europees Parlement trekken we ten strijde en we doen het samen met men-

sen die regeringen leiden zoals in Italië en in Oostenrijk en die dus in de Europese Raad hun EU-kritische stem zullen verheffen en die ook Europese commissarissen zullen kunnen benoemen die ook dààr in de Europese Commissie de nieuwe tijd, de tijd van de nationale identiteit zullen binnenbrengen. En wat dat Europees Parlement betreft: dat lijkt wel heel democratisch. Maar in de feiten is het geëvolueerd tot een stookoven van euro-fanatisme. Eens ze vanuit hun lidstaat daar verkozen zijn laten deze mensen meteen bij de inkomdeur in Straatsburg al hun nationale jas achter en tooien ze zich in de gewaden van de EU-federale muziekkapel. Het Parlement is gaan functioneren als een brandversneller van de Europese eenheidsstaat. Dus ook daar, in het Europees Parlement moeten wij tegen de stroom durven oproeien, strijden tegen het regime, tegen de mensen in de fauteuils van de macht en we moeten spitsroede lopen en het verwijt trotseren dat wij bekrompen zijn, muren willen bouwen en de vrede en de welvaart willen ondermijnen. Maar wij zijn het die de tekenen van de nieuwe tijd dragen. Multicultuur en supranationale organisaties zijn allemaal veel te ver doorgeslagen en hun tijd van gaan is gekomen.

Dus gaan wij daar voor niets minder dan de volgende eisen:

- Er moet een herziening komen van de Conventie van Genève en de nationale staten moeten opnieuw de volledige bevoegdheid overnemen inzake immigratie en volledig autonoom kunnen beslissen wie de grenzen over mag en een verblijfsvergunning krijgt.
- de opzegging van de Schengen-akkoorden.
- Het Vlaams Belang wil dat Vlaanderen een korting krijgt waarbij de bijdrage vanuit Vlaanderen begrensd wordt op 200 euro per inwoner per jaar, wat een besparing zou opleveren van een geschatte 900 miljoen euro.

Belangrijke jaren staan voor de deur. Laat u in de komende weken dus niet van de essentie afleiden. De voorstanders gaan in hun taalgebruik systematisch Europa verwarren met de Europese Unie. Maar het is omwille van Europa en omwille van onze wens om de volkeren van Europa, vertegenwoordigd door hun staten, samen te laten leven dat wij de gevaarlijke gecentraliseerde eenheidsstaat van de Europese Unie gaan bestrijden.

Europa is dus niet de Europese Unie. Vlaanderen hoort ook niet thuis in België. Daarom, vrienden, de enige betrouwbare stem voor onafhankelijkheid en vrijheid is mijn, is uw, is ons Vlaams Belang.

Houzee!

Tom Van Grieken

Beste vrienden.

Als laatste spreker wil ik ook u (op mijn beurt) bedanken voor de massale opkomst naar ons programmacongres. Een congres beste vrienden, dat meteen het startschot vormt voor de laatste, rechte lijn naar de uitermate belangrijke verkiezingen van mei.

De voorbije jaren heeft onze partij zich opnieuw in de politieke arena geknokt. We zijn veruit de grootste op sociale media. We hebben succesvolle campagnes gelanceerd, massa's nieuwe leden verwelkomt en we zijn opnieuw politiek relevant geworden. We hebben verkiezingen gewonnen en we hebben zelfs een regering doen vallen! Iets waar we terecht trots mogen over zijn.

Vlaams Belang: Unieke partij. Uniek programma.

Er staat dan ook een zeer trotse voorzitter voor u.

Een trotse voorzitter omdat we hier, vandaag in Gent, een uniek programma voorleggen. Uniek in onze analyse. We verwerpen zowel het model van links, het model van open grenzen en een open sociale zekerheid omdat het onbetaalbaar is. Maar we verwerpen ook het asociaal model van zogenaamd rechts. Een model van de facto open grenzen waardoor er bespaard moet worden op de gewone vlaming. Een model dat gewoon onaanvaardbaar is.

Wij zijn uniek in ons programma, omdat we de enige partij zijn die bijvoorbeeld een minimum pensioen €1500 willen na een volledige loopbaan voor zelfstandigen, werknemers en ambtenaren, zonder nieuwe belastingen te heffen, maar door te besparen op de Vlaamse geldstromen naar Wallonië en te stoppen met de immigratiefactuur te betalen.

Uniek omdat we de belastingvrije som van 7430 euro tot het niveau van het leefloon willen optrekken, wat een maximaal fiscaal voordeel oplevert van 850 euro per belastingplichtige. En uniek omdat we de aanslagvoet op de tweede schijf in de personenbelasting willen verlagen van 40% naar 30%.

Uniek omdat wij de enige partij zijn die zich in het parlement verzet tegen de kilometerheffing. Want dit betekent gewoonweg een nieuwe platte belasting op de kap van de werkende Vlaming, die zijn wagen broodnodig heeft voor zijn werk. Een platte belasting die de werkende Vlaming nog wil meer uitpersen, zonder degelijk alternatieven aan te bieden.

Maar wat ons vooral uniek maakt, is dat we al meer dan 40 jaar, als enige partij de vinger op de wonde leggen als het gaat over het grootste probleem onze samenleving en de grootste hypotheek op onze toekomst: massa-immigratie. "In dit land is niets veranderd qua immigratiebeleid"

De afgelopen jaren is er in dit land een schijngevecht gevoerd in zake immigratie. Het beleid van Theo Francken was (in grote lijnen) gewoon een verderzetting van zijn voorganger Maggie De Block. Net zoals het beleid van Maggie De Block (in grote lijnen) gewoon verderzetting is van haar voorganger Theo Francken.

Neem nu bijvoorbeeld het aantal asielaanvragen.

Het aantal asielaanvragen blijft (in tegenstelling tot de Europese cijfers) in stijgende lijn. Een stijging van niet minder dan 19%! En dat terwijl de cijfers qua terugkeerbeleid precies de

omgekeerde beweging voltrekt. Onder Theo Francken daalde de effectieve terugkeer vorig jaar met liefst 15%. Als we het zelfs vergelijken met 2015 gaat het zelfs om een daling van bijna 20%.

Zowel het pieken van het aantal asielaanvragen, als het kelderen van de terugkeercijfers tonen overduidelijk aan dat er de afgelopen vier jaar onder Theo Francken absoluut geen sprake was van een noodzakelijke trendbreuk in het Belgische asiel- en immigratiebeleid.

Nu het stof stilaan gaan liggen is na 4,5 jaar N-VA-beleid, worden de gevolgen duidelijk.

- Meer dan een half miljoen nieuwe vreemdelingen erbij
- De helft van alle leeflonen wordt uitgekeerd aan niet-Belgen
- En in Antwerpen is nu al de helft van allochtone afkomst.

Dat, en niets anders dan dat, is de politieke erfenis van Theo Francken. Zelfs de duurste reclamecampagne (waar de N-VA telkens mee uitpakt) gaat dat niet kunnen verbergen!

Het beleid qua immigratie wordt helemaal catastrofaal als we het vergelijken met Europa.

Beste Vlaams Belangers,

Het slechte beleid qua immigratie wordt helemaal catastrofaal als we het vergelijken met de rest van Europa. In dit land neemt de asielstroom toe, terwijl het aantal asielaanvragen in Europa vorig jaar daalde met 11%.

De voornaamste verklaring daarvoor, beste vrienden, is uiteraard te zoeken in Italië.

Italië was jarenlang de grote toegangspoort tot Europa. Maar sinds vorige jaar daalde het aantal illegale immigranten plots met liefst 80 procent in vergelijking met 2017.

En weet u hoe dit kwam? Eén man: Matteo Salvini!

Matteo Salvini is niet alleen Italiaans minister van Binnenlandse Zaken en boegbeeld van de Lega, maar ook al vele jaren Europees bondgenoot van het Vlaams Belang.

Welnu, beste vrienden,

Matteo Salvini, beschikte daarvoor niet over een toverformule, maar wél over iets waaraan het veel politici hier in België ontbreekt. Hij beschikt namelijk over politieke moed. En over politieke ruggengraat. Hij deed iets wat eigenlijk normaal zou moeten zijn, maar hier rond-uit revolutionair zou genoemd worden: hij deed na de verkiezingen namelijk gewoon het-geen hij voor de verkiezingen beloofd had.

Salvini zei dus 'Basta' tegen de illegale immigratie;

Salvini zei dus 'Basta' tegen de EU-politiek open grenzen;

Savini zei dus 'Basta' tegen al die linkse over gesubsidieerde NGO's !

Landen zoals Italië (maar ook andere landen zoals Oostenrijk, Hongarije en Denemarken) tonen aan, dat wat wij voorstellen, wel degelijk realistisch is.

Dat er wel hoop is op een betere toekomst.

Dat het wel degelijk mogelijk is om – letterlijk en figuurlijk – grenzen te stellen!

Daarom zeggen we luid en duidelijk: Grazie Mille Matteo!

N-VA houdt V(ergeet)-dagen

Beste vrienden,

Vandaag houdt de N-VA een 4e V-dag.

U kent dat wel die V-dagen. Maar wat weinig mensen weten is waar voor die V van die V-dagen voor staat. Weet u dat? V voor Vlaanderen? V voor vooruitgang? Nee hoor. De V staat voor Vergeet.

Vergeet dat ze 5 jaar niets communautair gedaan hebben.

Vergeet dat ze sociaaleconomisch een ramp waren.

Vergeet dat het gat in de begroting oploopt tot 8,5 miljard euro.

Vergeet dat ze het dus eigenlijk nog slechter gedaan hebben dan Di Rupo ,in economisch betere omstandigheden!

Voor deze regering hadden we de hoogste belastingen en de laagste pensioenen.

Na deze regering hebben we nog steeds de hoogste belastingen en de laagste pensioenen.

Alleen mag u daar nog eens 2 jaar langer voor werken. Een regelrechte schande!

En vandaag is er weer zo'n V-dag, over immigratie blijkbaar.

Een mens zou denken dat ze dan zouden uitpakken met hun resultaten. Maar niets is minder waar. Ook hier is het motto: Op twee maanden voor de verkiezingen snel nieuwe voorstellen lanceren, hopende dat de kiezer hun non-beleid vergeet.

Vergeet dus dat er 500.000 immigranten ons land zijn binnengestroomd.

Vergeet dat er ieder jaar meer dan 50.000 immigranten via gezinshereniging zijn binnengehaald.

Vergeet dat ze 132.000 Belgische paspoorten hebben uitgedeeld.

Vergeet dat er voor 4,6 miljoen euro subsidies naar de islam is gevloeid.

Vergeet dat er 1,4 miljard euro aan leeflonen aan niet-belgen werd uitbetaald.

Vergeet dat de terugkeercijfers lager dan ooit zijn.

En vergeet vooral dat het een N-VA'er was die humanitaire visa verkocht aan mensen in miserie.

De N-VA en De Wever denken blijkbaar dat de kiezers dommeriken zijn en dat ze al dit zullen vergeten. Maar ze vergissen zich.

Ik ben dat niet vergeten.

U bent dat niet vergeten.

En de kiezer zal dit ook niet vergeten zijn! (Afspraak op 26 mei!)

Beste vrienden,

U kent onze formules inzake immigratie en u vindt ze ook weer terug in ons lijvig programma. Maar al deze maatregelen zijn druppels op een hete plaat als er 1 maatregel niet zo snel mogelijk wordt in gevoerd: de immigratiestop.

Wat men ook moge beweren: Men kan niet dweilen met de kraan open en men gaat geen probleem oplossen door het alsmaar groter te maken. We zijn nu al een minderheid in Antwerpen en Brussel. Er is nu al open drug oorlog aan de gang. We krijgen nu al bijna ieder week filmpje van allochtoongeweld toegestuurd. Is het niet een Vlaamse scholier dan is het wel een chauffeur van De Lijn of een agent die aangevallen wordt.

Daarom hebben we nood aan een immigratiestop voor minstens 10 jaar en liever vandaag dan morgen!

BDW heeft in Antwerpen ware gelaat laten zien:
Een stem voor N-VA is een stem voor de SP.A

En het riedeltje, dat er geen draagvlak is of dat de coalitiepartners dit niet wilden, is gewoon flauwekul. Ten eerste heeft de N-VA zélf haar coalitiepartners gekozen en ten tweede heeft De Wever met de gemeenteraadsverkiezingen laten zien, dat ze niet met het Vlaams Belang willen samenwerken, zelfs niet als er een meerderheid voor is. In 16 gemeenten gaan ze nog liever met traditionele partijen in zee dan met ons. In de stad Antwerpen, waar we ook samen een meerderheid hebben, gaat De Wever nog liever in zee met socialisten dan met andere Vlaams-nationalisten! Een stem voor de N-VA wordt zo een stem voor de SP.a.

De pijnlijke waarheid is dat de N-VA een partij als alle andere is geworden. Eén voorbeeld, beste vrienden. Kent u Guy D'Haeseleer? De man die eigenlijk burgemeester had moeten worden, maar de lokale afdeling van N-VA mocht niet met hem in zee gaan. Wel, onze Guy diende in het Vlaams parlement een voorstel in dat vreemdelingen zélf moeten bewijzen dat ze geen vastgoed bezitten in hun herkomstland, anders hebben ze geen recht op een sociale woning. Logisch toch? Wel. Alle andere partijen, inclusief de N-VA, stemden tegen. De N-VA van 2019 is geen deel van de oplossing. De N-VA is een deel van het probleem! Denk eraan op 26 mei!

LIJVIG RATIONEEL PROGRAMMA

Beste Kameraden,

Ik ben trots dat we hier vandaag een lijvig programma kunnen voorleggen dat over alle facetten van de samenleving gaat. Over onderwijs, mobiliteit, economie, Europa, Vlaanderen, fiscaliteit, natuur, dierenwelzijn, zorg en zoveel meer. Een rationeel programma, met beiden voeten op de grond. Geen, door de media opgeklopte Anuna-hysterie over het einde van de wereld, maar met het diepe besef dat voor veel mensen het einde van de maand halen een grotere zorg is dan het einde van de wereld.

Een stem voor het Vlaams Belang is een nuttige stem.
Want een stem voor het Vlaams Belang is een rechtse maar ook een sociale stem!:

- Geen gratis leeflonen, kindergeld en sociale woningen meer voor nieuwkomers die geen eurocent hebben bijgedragen aan onze sociale zekerheid terwijl 660.000 mensen in Vlaanderen in armoede leven. Dat geld moet gaan naar ONZE MENSEN!
- Gedaan met de steeds hogere facturen voor gas, water en elektriciteit. De belastingdruk is veel te hoog. Besteed die belastinginkomsten eindelijk eens eerst aan ONZE MENSEN!
- Geen belastinggeld meer voor vervreemding en islamisering. Dat geld moet gaan naar ONZE MENSEN!

VLAAMS BELANG: Eerst ONZE mensen!

'Eerst ONZE mensen'. Laat dat tot de eindmeet van 26 mei de boodschap zijn, waarmee u iedereen overtuigt van een stem voor het Vlaams Belang. Met uw steun bezorgen we het politieke establishment op 26 mei een flinke rammeling. Want....

Laat 26 mei het begin zijn van een Vlaamse renaissance.
Laat 26 mei het kantelmoment zijn waarop het écht verandert.
Laat 26 mei het moment zijn dat de Vlamingen hun toekomst in eigen handen nemen.
Laat 26 mei de dag zijn van het Vlaams Belang!

26 mei: We komen eraan.

26 mei gaat over meer dan verkiezingen alleen...
De inzet op 26 mei, is niet de verkiezingen winnen met een procentje meer of minder.
De inzet op 26 mei is ons land in een definitieve plooi leggen.
De inzet op 26 mei gaat over onze toekomst veiligstellen.

Dat zijn we verplicht aan zij die ons zijn voor gegaan.
Dat zijn we verplicht aan zij die hier met ons staan.
Dat zijn we () verplicht aan allen die na ons zullen komen!

We komen eraan.
Sterker dan ooit.
Gemotiveerder dan ooit tevoren.
En gesterkt met de kracht van een overtuiging: EERST ONZE MENSEN!

Ik dank u.